

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ค. ๒๕/๒๕๖๐

วันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง พันตำรวจโท โภคิน วงศ์ประมวลผล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรี และศาลจังหวัดวิเชียรบุรี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๔๘ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรี เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องพันตำรวจโท โภคิน วงศ์ประมวลผล (ผู้ร้อง) เป็นจำเลย ในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดวิเชียรบุรี คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๔๓/๒๕๕๘ ในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นคดีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าการกระทำของผู้ร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่ง จึงส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินคดี ศาลจังหวัดวิเชียรบุรีได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๓/๒๕๖๐ ว่าผู้ร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้จำคุก ๕ ปี ผู้ร้องอุทธรณ์ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ โดยอ้างเหตุผล ดังนี้

- ๒ -

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจเพื่อจะกั้นแกล้งให้ผู้ร้องรับโทษ มีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามนัยคำพิพากษาฎีกาที่ ๓๕๐๕/๒๕๔๕ และเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๑ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๖๕ เนื่องจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขคำที่ ๐๘-๒-๑๑๗/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๕๒-๒-๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และเอกสารประกอบรายงานดังกล่าว บางส่วนไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. เมื่อรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรี เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดวิเชียรบุรี ฐานความผิดเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ในคดีหมายเลขคำที่ ๑๒๔๓/๒๕๕๘ จึงเป็นกรณีที่พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ ตามนัยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑/๒๕๔๓ ประเด็นที่ ๒ ข้อ ๑ และเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจเพื่อจะกั้นแกล้งให้ผู้ร้องรับโทษ มีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามนัยคำพิพากษาฎีกาที่ ๓๕๐๕/๒๕๔๕

๓. การที่ศาลจังหวัดวิเชียรบุรีมีคำสั่งยกคำร้อง กรณีผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาเรื่องสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับหรือไม่ ปัญหาว่าฟ้องโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และกรณีที่ยขอให้ศาลเพิกถอนหมายจับนั้น ผู้ร้องไม่เห็นพ้องด้วย

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรี กระทำการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และ มาตรา ๒๖๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๒๑๖ และมาตรา ๒๕๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๑ มาตรา ๔ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๔๘ หรือไม่

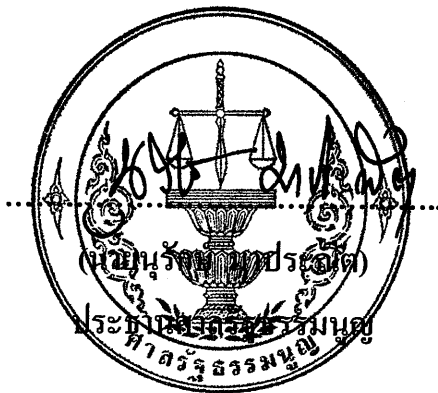
- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นการตรวจสอบการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรี และศาลจังหวัดวิเชียรบุรี ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๒๔๘ หรือไม่ ซึ่งการกระทำของบุคคลดังกล่าวตามคำร้องที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนนั้น มีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากคำพิพากษาของศาลจังหวัดวิเชียรบุรีที่พิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และผู้ร้องได้อุทธรณ์ซึ่งปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องได้ใช้สิทธิทางศาลตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และศาลต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ โดยมีอิสระและปราศจากอคติทั้งปวงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ อยู่แล้ว ถือได้ว่าผู้ร้องได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแล้ว กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๖๐)

[Signature]

(นายจรูญ ภัคดีธนากุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายชัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

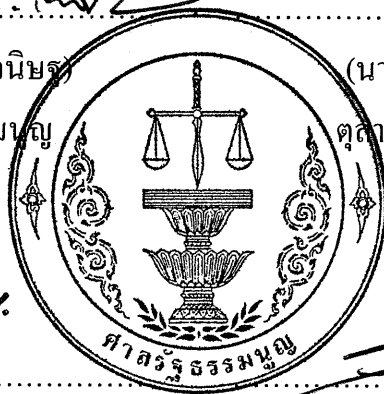
(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ